

Příloha k protokolu o SZZ č.

Diplomantka: Andrea Kašová

Vysoká škola: **Jihočeská univerzita, PF**

Katedra hudební výchovy

Aprobace: **ČJ-HV se zaměřením
na vzdělávání**

Datum odevzdání posudku: 13. 5. 2016

Vedoucí práce:

Mgr. Martin Voříšek, Ph.D.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Současná folková scéna Plzeňského kraje

Jak naznačuje název práce, Andrea Kašová se rozhodla charakterizovat současně folkové dění v rámci Plzeňského kraje. Jde samozřejmě o téma dosti obsáhlé, na úrovni základního přehledu však po mém soudu realizovatelné.

Strukturu práce pokládám za logickou a přehlednou. V úvodu jsou zmíněny znaky folku a jeho historie ve světovém i domácím kontextu, včetně podkapitoly věnované Plzeňskému kraji (zde je samozřejmě hlavním tématem festival Porta a jeho „plzeňská“ fáze v 80. letech). Historický přehled považuji za uspokojivý, výrazným přehmatem je zde snad především konstatování, že *„folkaři byli [na přelomu 60. a 70. let] mezi interprety jiných žánrů výjimeční, neboť jen pozitivní výsledky z různých soutěží na festivalech svědčí o tom, že folk byl mezi lidmi velmi oblíben“* (s. 10). Při porovnání se zdojovým dokumentem na webových stránkách Jaroslava Hutky je zjevné, že autorka zde nepochopila konstatování o výjimečnosti některých tehdejších folkových písničkářů (Jaroslava Hutky, Petra Lutky, Vlastimila Třešňáka, Vladimíra Mertvy a Dagmar Voňkové) mezi jinými stejně zaměřenými hudebníky v rámci folkových přehlídek. O něco rozpačitěji působí otázky terminologické, zejména kapitola *„Folk jako populární hudba současnosti“* – na začátku této části autorka píše o anglosaském rozlišování mezi folkem současným a moderním, aniž by však alespoň minimálně naznačila, v čem toto rozlišení spočívá. Hlavní problém ovšem vidím v neustále se vracející otázce, zda je současný folk možné považovat za součást populární hudby. Vzhledem ke všeobecnému užívání pojmu „populární hudba“ v téměř synonymním smyslu s pojmem „nonartificiální hudba“ je takto položená otázka dosti zavádějící a bylo by zde nanejvýš vhodné rozlišit mezi tímto ustáleným (byť nepřesným) pojmem a „popularitou“ ve smyslu posluchačského ohlasu.

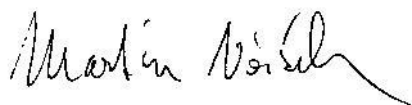
Vlastním jádrem práce je pak charakteristika deseti vybraných folkových skupin a pěti festivalů (s okrajovou zmínkou o dalších místech, kde se s folkem lze setkat). Tato část nepochybně poukazuje na zájem Andrey Kašové o daný hudební styl a poskytuje alespoň základní představu o některých vývojových trendech současného západočeského folku i o některých přehlídkách. Do značné míry mi zde však chybí pokus o alespoň dílčí syntézu a hodnocení, ať už v případě jednotlivých skupin, nebo širšího kontextu. Je samozřejmě pochopitelné, že není v silách bakalářské práce poskytnout informace o všech interpretech, kteří se v současnosti v daném regionu folku věnují, a je také zřejmé, že výběr určitého vzorku představuje mimořádně obtížný úkol. Zatímco dříve mohlo být určitým měřítkem kvality či posluchačského ohlasu množství vydaných desek, dnes má již tato skutečnost mnohem menší vypovídací hodnotu. Autorka proto svůj výběr opírá jednak o hodnocení daných skupin a zpěváků na portálu Bandzone (což je jistě kritérium ošidné, ne však

nelegitimní), jednak o své preference. Zvolené interprety by jistě bylo možné chápat jako reprezentanty určitých obecnějších vývojových tendencí, kdyby však diplomantka dala najevo, že je s tímto úmyslem vybírala, kdyby tyto tendence dokázala zobecnit, pojmenovat a charakterizovat a kdyby třeba jen výčtově uvedla další regionální hudebníky, kteří se vydávají obdobným směrem. Na zmíněném portálu Bandzone má svůj profil momentálně 133 západočeských ansámbľů a jednotlivců, kteří sami sebe řadí do oblasti folku, přičemž vesměs nejspíš na tomtéž místě zpřístupňují své hudební ukázky. Jakési celkové zhodnocení by tedy bylo sice poměrně pracné, ne však nemožné. Ostatně, v některých případech autorka hudební projev daných skupin v zásadě vůbec nepopisuje (např. Čáry Máry, 6 strun, zpěvačka Tereza Švecová). Práci by rovněž podle mého názoru výrazně prospělo, kdyby se Andrea Kašová s některými aktéry současného folkového dění osobně setkala, zejména se to týká pasáže věnované festivalům.

Výše uvedené nedostatky však z většiny chápu jako určitou nutnou daň obsáhlosti daného tématu a považoval bych je v měřítkách bakalářské práce za vcelku tolerovatelné. Poněkud méně shovívavě pohlížím na některé formální nedostatky, jež zcela zbytečně kazí celkový dojem: V odkazech pod čarou chybějí mezery mezi slovy, v základním textu práce najdeme poměrně četné překlepy, výjimkou nejsou ani přehmaty stylistické (opakovaná slova, hojně užívaný obrat „*ve své podstatě*“) a i když v tomto ohledu během zpracování autorka mnohé vylepšila, zůstalo v práci i několik neopravených hrubých gramatických chyb (např. na stranách 10 – „*oblíbenými autory byly*“, 29 – „*interpreti vystupovaly*“, 36 – „*na festivalu vystoupili kapely*“, 38 – „*folkaři koncertovaly*“).

Práci doporučuji k obhajobě, navrhuji hodnocení stupněm „dobře“.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **dobře**

podpis vedoucího práce

V Českých Budějovicích dne 13. 5. 2016

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------